I

14 Juli 1912 Amsterdam
Maria Paviljoen Oosterpark 9

Mijne eenigste liefste Fie,

Ik heb je brief 's Zondag ochtends ontvangen. Neen zeg Fie, als je me toen op dat ogenblik gezien zou hebben ~~dat~~ terwijl ik je brief ontving, dan zou je me werkelijk voor een klein kind hebben aangezien. Ik klapte in mijn handen en kon het wel uit gillen van de pret. Neen ik was zoo blij werkelijk dat kan ik je niet vertellen. Ik had al zitten uit te rekenen of eigenlijk liggen uit te rekenen wanneer ik een brief van je ~~kan~~ kon verwachten en jawel hoor , ~~dat~~/daar werd afgeroepen "Brautigam", ik dacht toen dadelijk dat het een brief van jou moest zijn, ja van mijn liefsten eenigste Fietje. Ik heb ~~brief~~ ze wel 4x overgelezen zoo blij was ik.
Maar zeg Fie jij bent me er ook eentje. Daar ga je waarachtig grieven opsommen in je brief. Ik zal je gauw vertellen dat ik om je 1e grief niets geef, trouwens dat kun je wel merken. Om je 2de grief heb ik dat ~~tegen~~ te zeggen dat "droomen of ~~peinz~~ peinzen" en "staren als een zinnelooze"bij mij ~~heb~~ hetzelfde is, dus heb ik de weddenschap gewonnen, maar al had ik de weddenschap niet gewonnen, toch had je van mij een --- gekregen. Maar nu ~~of~~ over de 3de grief. Jij maakt daar blijkbaar een grapje ~~va~~ van maar ik niet hoor mijn lieve Fie. 's Morgens en om 12 uur daar geloof ik natuurlijk niets van, en ik beloof je het Fie, ~~ik~~ dat ik boos ben

als ik hoor dat je niet goed gegeten hebt. II
Ik vind het aardig van Will dat hij ons gevraagd heeft en ik had de uitnodiging ook aangenomen als ~~het~~ ik het maar gekund had, maar als ik jullui was geweest dan had ik toch gegaan, maar dan hadden jullie P.C. Staal moeten negeren want wat Will zegt dat we over zulke kleinigheden kunnen boomen, ik geloof dat hij daar niets van meent want wat Will gelieft te noemen kleinigheden zijn groote onbeschoftheden van P.C. ~~Noem~~
Laat Will dat maar kleinigheden noemen als ~~h~~ P.C. jou met Ben tegenkomt en nog niet eens beleefd zijn hoed van kop afneemt.
Ik mocht een Zaterdag 2 uur opzitten dus dat gaat al vooruit.
Zeg lieve Fie eens schrok ik toch zoo want toen

dacht ik werkelijk dat ik Gust zag, maar het
was gelukkig een ander die echter opzij precies
op hem geleek. Zeg heb je soms nog ~~het~~ kiekjes
die ze in Baarn gemaakt hebben
als ze er zijn stuur er dan eens een paar, want ik
denk dat ik Woensdag eruit mag maar zeker
weet ik het niet.
Zeg lieve Fie wat zeg je van het mooie weer,
je treft het hoor met de boottocht hè ik zou
toch zoo dolgraag mee gewild hebben. Ik lig
me echter in mijn bed te houden, krrrrr!!!
Je zult wel vreemd opkijken dat ik zoo mooi
schrijfpapier heb, ja zeg lieve Fie je moet hooren
~~het~~ hoe dat komt.
Toen ik n.l. die brief voor jou, mijn liefste Fie,

geschreven had toen was het bijna 2 uur[III]
dus bij ons het uur van bezoek. Toen heb ik
hem in een boek gelegd en in het laadje
gedaan. Toen krijg ik bezoek van mijn Moeder en
van Henriëtte, - mijn Vader was verhinderd -.
en terwijl ze nu zoo'n beetje bij mij zitten te babbelen
doet mijn Moeder ach ik wil zeggen Henriëtte
het laadje open en toen neemt ze het boek eruit
ik wil er nog naar grijpen maar het ~~wo~~ was
te laat. Toen ik nu zoo 'n beweging voor dat
boek maakte kreeg ze argwaan en ging er
eens in bladeren en toen zag ze de enveloppe
met jou adres erop. Ze zei niets maar keek
me zoo schuin aan. Van dit alles heeft
mijn Moeder echter niets bemerkt. Toen het
~~bu~~ bezoek nu afgeloopen was en mijn Moeder
mij tot afscheid een zoen gaf wachtte Henriëtte
~~met~~ net zoo lang totdat mijn Moeder al een
beetje weg was en ze fluisterde ~~iets~~ in mijn oor
"zeg ik zal je vanavond een paar enveloppes
En schrijfpapier van mij doen aanreiken want
want ik vind dit zoo leelijk papier.
Ik zei toen "heel graag" zoodat je ~~me~~ nu
extra mooi papier ontvangt, ofschoon ik
weer helaas ~~bemerk~~ bemerk dat mijn schrift
verbazend leelijk is, maar ik kan er toch
heusch niets aan doen want het is zooals ik
~~ze~~ je zeidet tamelijk lastig om op bed te schrijven
enfin daar zul je geloof ik niet naar kijken
is wel lieve Fie:

Zeg Fie heeft je zuster Truus zoo ongemerkt die
brief aan kunnen geven, eerlijk gezegd dat

begrijp ik niet. Ze wist zeker wel van wie die kwam.
~~Zeg~~ Ik ben toch nog steeds bang geweest dat je
Vader hem in handen zou krijgen en verbeeldt
je als dat eens het geval geweest zou zijn.
Maar laat ik daar maar niet over boomen.
Zeg lieve Fie ik moet je nog iets vertellen. Ik heb
n.l. geschreven dat ik op Vrijdag te communie
ging of zou gaan, toen ik dat schreef was het
Donderdag, ik was toen al onder handen geweest.
Ik had toen aan de Rector gevraagd of hij mij op bed
de communie wilde uitreiken met nog iemand.
Deze had gezegd dat ik het aan de zuster moest zeggen
en dan zou hij het wel verder hooren. Als iemand
nu te communie wil dan wordt alles van te voren
reeds klaar gemaakt. Het geval wilde echter dat de
zuster reeds vroeg naar bed was gegaan omdat
ze daags tevoren wacht had gehad. Zoodoende
hebben we Vrijdag niet te communie kunnen gaan
en Zaterdag ging ook niet, dus ~~moest~~ ben ik
maar een Zondag gegaan met dezelfde ~~bedoeling~~
bedoeling. Ik hoop dus dat je daarmee genoegen zult
nemen, want ik vond het werkelijk vervelend dat
ik Vrijdag niet kon. Nu mijn lieve Fie zal ik
maar gaan eindigen, en wees dan in gedachte
omhelsd door

je steeds liefhebbende

Henri. (zoen).

PS. Doe de hartelijke groeten aan Ben, Truus, Suze,
Ida en ook aan “Dik”
Ik hoop dat ik weer spoedig iets van je verneemt.